

SF vil altså ikke lukke øjnene for, at kapitalmarkedet i dag faktisk er utrolig vigtigt. Det er ikke sådan, at vi tror, vi kan isolere os. Det er ikke sådan, at vi siger, at vi overhovedet ikke behøver at tage hensyn til det her i den økonomiske politik; selvfølgelig behøver vi det, for sådan er verden, men derfor kan vi jo godt prøve at ændre på verden.

Vi må arbejde for at indføre en kuponskat på renterne på danske obligationer, så vi får tvunget de udenlandske investorer mest muligt væk fra danske værdipapirer, sådan at vi bliver mindre sårbare over for spekulation.

Tilsvarende må vi internationalt arbejde for en omsætningsafgift på kapitaltransaktioner for simpelt hen at gøre det dyrere at spekulere. Det er der nogle herinde i salen, der opfatter som et utrolig revolutionært og grænseoverskridende forslag. Jeg vil gerne sige, at det jo er ideer, som andre har haft før. Jeg vil f.eks. pege på, at lord Keynes, som var en fremtrædende økonom, og som har været bagmanden bag mange af de teorier, som har dikteret den økonomiske politik i den vestlige verden i årtier – og for mig at se nogle gange med større held end den måde, man fører økonomisk politik på i dag – allerede i 1936 var inde på, at en transaktionsafgift kunne betyde, at de langsigtede interesser på aktiemarkedet kunne få en større vægt, frem for de kortsigtede spekulationer i forskellige andre markedsaktørers forventninger.

Den afgående kommissionsformand Jacques Delors har været inde på det samme: at man er nødt til at indføre en afgift på valutahandel, på aktiehandel, for at dæmme op for den kolossale omsætning, som udgør en trussel for nationernes muligheder for at føre økonomisk politik. Jeg kan forstå, at det ikke er noget, regeringen er parat til at komme med et positivt tilsagn om i dag.

SF vil derfor lave et beslutningsforslag, der opfordrer regeringen til at tage det her emne op internationalt. Vi er nemlig på det rene med, at man ikke kan indføre afgifter af nogen væsentlig betydning alene i Danmark; så vil handelen bare krybe udenom. Det er noget, der skal arbejdes med på EU-plan, OECD-plan og endda på globalt plan. Men ét sted skal man jo starte, og vi mener, det er på tide, at den danske regering fremlægger konkrete forslag over for de andre lande. Vi kommer altså med et beslutningsforslag om det, så vi kan få en konkret debat om det her i Folketingssalen.

Vi er også tilhængere af et internationalt va-

lutasamarbejde, hvor centralbankerne snakker sammen for at modvirke spekulation og for at skabe et mere stabilt pengemarked.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til meget stærkt at advare imod tilslutningen til Den Økonomiske og Monetære Union, hvor de sidste rester af dansk økonomisk selvstændighed kastes i havet. Det vil være et skridt i den helt forkerte retning både i forhold til demokratiet, for sådan noget kan man selvfølgelig heller ikke komme ud af igen, og såmænd også i forhold til den økonomiske politik, der skal føres, for det, der er lagt op til i Den Økonomiske og Monetære Union, er en renlivet monetarisme, hvor man ikke giver meget for at bekæmpe arbejdsløsheden. Her lader man stå til af hensyn til helt andre ting.

Vi mærker det jo allerede nu, hvor inflationsbekæmpelse herhjemme efterhånden også sættes så højt, at det bruges som argument for ikke at gøre noget ved arbejdsløsheden. Regeringen benytter et begreb, der hedder strukturarbejdsløshed. Kommer arbejdsløshedsprocenten ned under denne arbejdsløshed, der efterhånden sættes til 9-10 pct., frygter regeringen flaskehalse og inflation. Derfor indrettes den økonomiske politik på et aktivitetsniveau, der reelt fastholder en meget voldsom arbejdsløshed. Det er en politik, SF tager klart afstand fra.

Det kan være udmærket at diskutere strukturalignede, hvis det benyttes til at øge uddannelsesindsatsen, sådan at flaskehalsene undgås. Men hvis det bruges til at ofre de arbejdsløse af hensyn til inflationen og finansmarkederne, er det en menneskefjendsk politik.

SF er medforslagsstiller til et dagsordensforslag her i dag, der opfordrer regeringen til at øge indsatsen imod spekulation og for genvinding af større demokratiske handlemuligheder i den økonomiske politik. Vi opfatter det egentlig ikke som et voldsomt revolutionerende forslag, men vi kan høre, at det har været nok til at bringe i hvert fald nogle af de borgerlige partier i afekt over, at man kunne formå sig til at foreslå sådan nogle ting.

Vi mener, at det er rigtigt at tage fat på den her debat. Vi kan høre, at regeringen ikke er klar til det i dag, men vi kan love regeringen, at det ikke bliver sidste gang, vi diskuterer den sag, for det, der er på spil i denne sag, er noget, som har en dramatisk betydning for mange menneskers levevilkår i Danmark og for vores muligheder for at bevare et demokrati, der kan føre en selvstændig økonomisk politik.